

ADDITIONES.

habere feudum ex mero beneficio ipsius vasallus acquirerentis, & hoc sive hujusmodi feudum ex tenore investitura sit hereditarium, sive ex pacto, & providentia, merito non potest repudiare ejus hereditatem, & feudum retinere.

2 Aut est feudum antiquum, sed mere, & simpliciter hereditarium, & pariter dicendum est, quod non poterit neque filius, neque agnatus hereditatem repudiare, & retinere feudum, quia de hujusmodi feudo idem iudicatur, quod de ceteris aliquidlibus bonis vasallii, ut supra sapienti dixi. Aut est feudum antiquum informe, scilicet receptum simpliciter, nulla facta mentione filiorum, neque heredum, & hoc casu dicendum est, quod habeat locum distinctio d. cap. ut scilicet filius non possit retinere tale feudum, & repudiare hereditatem, agnatus autem possit. Et ita ab omnibus receptum esse attestatur Didac. lib. 2. resolutionum cap. 17. post num. 4. vers. Primum simpliciter, & intellexi alias in Senatu conclusum sussisse, dispositionem illius c. non habere locum nisi in hujusmodi feudo informi, & ita tenendo cefarent fere omnes difficultates in hoc articulo per Doct. excitatae.

Aut vero feudum antiquum est mixtum, scilicet 3 hereditarium, & ex pacto, & providentia, puta, quia est concessum pro se, & heredibus, vel pro se, & filiis, & heredibus. Et hoc casu videtur, quod non possit habere locum dispositio d. cap. Nam hujusmodi feudum sive sit filius, sive sit agnatus, non potest habere nisi etiam sit heres, nam utraque qualitas requiritur, ut dixi supra in d. quod. 9. vers. Quandogae & tertio. Et propterea Andr. de Ifern. in d. cap. 1. tenuit, quod dispositio illius text. procedat etiam in feudo non hereditario, & sic absolute ex pacto, & providentia, ut scilicet filius non possit illud retinere, sed possit hereditate patris. Et hanc opinionem dicit esse communem Curt. jun. conf. 28. n. 29. Brun. conf. 24. in prim. Didac. lib. 3. refol. cap. 18. post n. 4. ubi etiam vers. 2. subdit, quod Sal. & Imol. in locis, de quibus paulo post mentionem faciam, falso testatur communem opin. in contrarium. Bald. autem in d. c. nu. 8. tenet contrarium, scilicet, quod immo dispositio illius c. columnmodo locum habeat in feudo hereditario vel simpliciter recepto, non autem in feudo absolute ex pacto, & providentia. Et dicit Salic. in l. 2. num. 5. in fin. C. de lib. & eorum liber. Quod ita se habet communis opin. Idem dicit Imol. in c. ex parte, nu. 29. de feud. quem refert, & sequitur Jac. de feud. in verb. Ita quod ipsi investi. nu. 2. Et hanc ego sequor tanquam veriore. Neque obstat fundamentum tenentum contrarium, quia scilicet (ut ipsi dicunt) alter intellegendo, dispositio illius c. est clausa. Ex quo in feudo hereditario, sive sit filius, sive sit agnatus, semper requiritur, quod sit heres, ad hoc ut possit habere feudum, quia licet verum sit, quod in tali feudo requiratur, quod volens succedere sit etiam heres, non tamen est verum, quod requiratur volenter in tali feudo succedere, esse heredem vasallii ultimo loco defuncti, sed sufficit, quod sit heres primi acquirentis, ut dixi in d. q. 9. (b) vers. Sed quero, & sic dispositio illius c. operabitur, quod in tali feudo pro se, & filiis, & heredibus recepto, quod est hereditarium, & ex pacto & providentia filius non poterit repudiare hereditatem paternam, & retinere feudum. Agnatus autem poterit retinere feudum, & repudiare hereditatem vasallii ultimo loco defuncti, modo alias possit ex aliqua parte esse heres primi acquirentis. Et haec nota in practica, quia ista est notabilis, & quotidiana quæstio.

Sed

ADDITIONES.

3 Sed certe credo, quod prima (c) opin. sit magis communis, & etiam verior, quod scilicet in feudis à principe simul concessis habeat locum jus accrescendi. Cum enim in aliis concessionibus Principum ita reperiatur cautum de jure communi, illi standum est etiam in feudis, ex quo expresse non reperiatur pure feudorum dispositum in contrarium. Quia tamen quæsto non est sine difficultate, ad evitandas opin. aliquando consului, quod in investitura apponenter illa verba, cuiilibet corum insolidum. Ubiquique enim investitura concessa est duobus, & unicuique vel cuiilibet corum, o casu proculdubio uno deficiente, alter habebit totum. Ita decidit Bald. in c. 1. §. 1. n. 4. de successione feud. & est comm. conclusio, quæ non habet contradicentem, ut ait Curt. sen. conf. 49. n. 54. quem refert Bello conf. 20. n. 3. & dicit Sigil. conf. 15. feud. nu. 4. quod ita præcedens conclusio ab omnibus Doct. limitatur.

Et hæc quidem conclusio fatis de plano procedere videtur in feudo conceiso ab Imper. de quo loquitur text. in d. l. unica. Cod. de liberali Imper. ut scilicet in eo locum habeat jus accrescendi. Sed quid si fuerit concession ab aliis Principibus? Resp. quod idem dicendum est etiam in feudo conceiso à Regibus, secundum Bald. in l. 1. n. 2. de duob. fratrib. & Ca. investi. & etiam ab aliis Principibus non recognoscit superiorum. Et quod dispositio d. l. unica. procedat in quoconque Principe, qui superiorum non recognoscit, dicit esse communem sententiam Curt. sen. in d. conf. 49. post n. 50. vers. Modo sic. Et ita etiam communiter tenet attestatur Socin. jun. in d. conf. 73. n. 7. & hæc opin. mihi placet, quia quilibet princeps non recognoscens superiorum habet in suo dominio idem jus, quod habet Imperator in toto orbe, ut dixi supra lib. 2. §. principes.

4 Quando autem quis dicatur sine herede decedere ad hoc, ut in feudo sit locus dispositionis d. l. unica. dixi in d. §. jus accrescendi.

5 Secundo principaliter scias, quod ista conclusio quæ habet, quod in feudo non habet locum jus accrescendi, est intelligenda, ut procedat in feudo novo. Nam in tali feudo verum est, quod non habet locum jus accrescendi. Et ista est communis regula, ut ait Paris. conf. 16. n. 2. lib. 4. Grat. in d. conf. 4. n. 51. lib. 1. Sed quando feudum est antiquum, tunc inter descendentes à primo acquirente procedit successio, non quidem ex jure accrescendi, sed ex jure investiture paterna. Ita colligitur ex text. in c. 1. ab igl. in verb. Patri. vel avi. de feud. March. & est comm. op. u. dicit Alex. conf. 21. n. 5. lib. 5.

6 Sed pone: duo fratres succederent in feudo paterno, & in divisionibus tale feudum obvenit totum unx ex eis qui deinceps decedit sine herere, quæro, nunquid feudum ipsum accrescat alteri fratri? Respon. Bald. in l. unica. num. 33. C. quando non pet. part. tenet, quod non accrescat fratri, ex quo apud eum nulla portio feudi reperiatur. Contraria tamen opin. tenuit idem Bald. in l. 1. post num. 8. vers. 11. queritur, ff. de rer. divis. & hæc opin. est magis communis, ut attestatur Arct. in l. qui Rome. §. duo fratres, col. pen. versic. pro decisione hujus quæst. ff. de verbis. oblig. quem refert, & sequitur Rulin. conf. 8. post num. 11. lib. 1. & conf. 11. num. 14. eodem vol. Ego credo Bald. in d. l. unica. bene dixisse, quod scilicet feudum alteri non accrescit: nam in jure accrescendi portio accrescit portioni, non persona, ut dixi in d. §. jus accrescendi. Sed bene verum est, quod frater hoc casu nihilominus succedit in feudo, licet non per jure accrescendi, sed tenore investiture, & ita procedit secunda opin. Sed quid si frater in divisionibus renunciaret omni juri, &c. nunquid hoc casu, non obstante renunciatione, poterit venire ad feudum, si frater sine liberis decedisset? cetera infra hoc evd. lib. §. renunciatio.

[2] **A** N in successione feudorum locum habeat jus accrescendi.] An & quatenus in feudis jus accrescendi locum sibi vindicet, post Clarum nostrum, & ab eo hic relat. plenissime declarant Ludolphus Schraderus in tract. de feud. p. 1. c. 1. Hermann. Vult. lib. 1. de feud. c. 9. n. 119. & Henric. a Rofenthal. in tract. jurisfeudal. c. 6. conch. 73. & seq. HAR.

(2) **H**abebat locum jus accrescendi) Intellige in feudis ab interior & concessis, in quibus non habet locum jus accrescendi, sicut in concessis à principe superiore non recognoscente, ut in Rege Francie, c. per servarabilem, qui fil. sint legit. Per quem text. dicit Bald. in l. unica. §. in primo, C. de cas. solli. & in cap. 1. de duob. fratrib. de no. be. investit. quod si feudum concedatur à principe pluribus, uno repudiante, vel fine herede mortuo, portio sua accrescit loco, vide Gul. Benc. in repet. c. Raynatus. in pretud. n. 147. ext. de testis. GOVERN.

(c) **P**rima opin. &c.) Et hanc opinionem tenet Alex. in d. conf. 30. n. 2. qui n. 18. dicit, quod quidam tenet, facit in feudis individuis, ut per eum. GIACH.

SUMMARIA.

EX CLARO.

- 1 **C**lericus, vel monachus an succedat in feudo,
- 2 **E**t an ad hoc ut translat. perpetuo in Ecclesiast.
- 3 **E**t quid in feudis majoribus.
- 4 **E**t quid si præstat servitum personale.
- 5 **E**t quid in clericis constituto in sacris.

Ex Additionibus.

- 1 **N**um clerici succedam in feudo.
- 2 **A**n. & quatenus equites Hierosolymitani ad feudorum successione admittantur.

Q Uæro, an clericus (a) succedat in feudo? Hæc quæsto à Doctoribus satis confusa tractatur, non distinguendo casus, in quibus posset in practica contingere, potest enim esse, quod habens feudum officiat monachus, aut clericus, vel quod feudum ipsum ad aliquem jam clericum jure investitur, vel aliter devolvatur. Dic ergo, quod quando balsus officiat (b) monachus aut servitum, quod præstat pro ipso feudo, est realis, quia scilicet præstat res, vel pecunia, sive etiam est personale, quod tamen potest à clero honeste præstat per se, vel per idoneum substitutum: & tunc feudum durat, & transit in monasterium, alias autem feudum non durat, sed finitur, & ad dominum directum revertitur, & ingrediatur à sacramento fidélitatis absolvitur. Et hanc distinctionem tenent communiter Doctores, ut attestatur Salicet. in Autent. ingreff. n. 11. C. de sacrif. Eccles. quem refert Afflit. dec. 320. num. 2. & 3. & Dec. in c. in praefatio, n. 74. de probatio, & Curt. jun. de feud. in 2. par. 3. pars. principalis, quæst. 10. & Jacob. de feud. in verbis. Ex quibusunque heredibus, nu. 4. Dicit etiam Alex. conf. 10. num. 8. lib. 5. quod ita tenent omnes, quod consilium est duplicatum in conf. 98. lib. 6.

Quæ tamen opin. intelligenda est, ut procedat, 2 non ad hoc, ut feudum ipsum perpetuo remaneat apud monasterium, sed tantum ad hoc, ut monasterium illud habeat durante vita feudatarum, quoad commodities ipsius feudi. Ita dicit Bald. in c. 1. num. 2. de mil. vasal. qui arma bellica, &c. & in hæc opin. non datur contradictione, ut ait Capye. dec. 10. n. 10.

Sed hæc conclusio mihi nunquam placuit, quod 3 c. 1. feudi-

ADDITIONES.

seilicet feudum transcat in monasterium, si vasallus efficiatur monachus, quia hoc esset diffringere monachos ab instituto fuit religiosus, quod est servire Deo, & abstinere negotiis, & administrationibus secularibus. Propterea dicem, quod si superessent alii vocati ex tenore investitutae, illi dicerent succedere in feudo, perinde ac si vasallus esset naturaliter mortuus, & si isti non superessent, quod feudum revertetur ad dominum directum. Et licet glof. in cap. 1. §. vers. Propositorie, de feudo, vel beneficio femini, absolute dicat, quod hoc casu feudum ad dominum revertatur; tamen illa gl. debet intelligi, ubi agnati non superessent, vel ubi feudum esset novum. Et ita illam intelligunt communiter Doctores, ut dicit Curt. jun. in d. 10. quaf. in fin. Joan. Fab. Inist. de leg. patr. in c. in fin. idem esset per illum textum, ubi feudum etiam parvum, & exiguum secundum Bald. ubi supra & in c. 1. §. est & alia, quia sue, prima caus. de amitt. vide per Gul. Benedict. in rep. c. Raynat. vers. duas habet filias, n. 34. de feudo. GLOF.

An clericus. Nota, quod clerici in feudi succedunt in his casibus, in quibus feminis feudi sunt capaces, secundum Barbat. in trad. de pref. Card. 9. in fin. Joan. Fab. Inist. de leg. patr. in c. in fin. idem est per illum textum, ubi feudum etiam parvum, & exiguum secundum Bald. ubi supra & in c. 1. §. est & alia, quia sue, prima caus. de amitt. vide per Gul. Benedict. in rep. c. Raynat. vers. duas habet filias, n. 34. de feudo. GLOF.

An Clericus succedit in feudo. Clericos tamen in feudi regulariter non succedunt, explorati esti juris feudales: adeo ut etiam feudum quod prius habuerunt, per intermissionem religionis amittant, per textum appetitum in fin. 26. §. qui clericus, & tit. 30. de feodofemina, vers. ex hoc illud, lib. 2. F. & finales, quos adiungit D. Bocerus in tractat. de jure succedit, in feudo c. 3. quaf. 14. & eti. 5. disput. 18. lib. 9. littera A. edit. 2. ubi non solum hanc communiorum Doct. conclusionem esse assertit, verum etiam eandem suffragii Dominorum Affessorum Camerae Imperialis approbatam, testatur cum Mynsingero conf. 5. obser. 48. num. 8. Eadem de quaestione fuisse differentia Joan. Ruderig. lib. 1. variar. letton. de jure, cap. 26. Vultejus lib. 1. de feudo, cap. 9. num. 67. Rosenthal. in tract. juris feud. cap. 7. conclusio. 29. cap. 29. & Berlichus ad confit. Elec. p. 3. conel. 39. per tot. Sed tamen quid de militibus, five equitibus Hieropolitanis, seu Cruciferis dicendum? Suntne & illi a feudali successione accendi? Negantur partes sequentur Franciscus Sonsberius, in Commentariis in ius feud. p. 12. n. 115. Schrederus in tract. feud. part. 7. capite 5. n. 30. Valentinus Forsterus de success. ad iustit. c. 32. n. 39. Henricus a Rosenthal. d. 6.7. conel. 30. num. 9. & seqq. aliquis per eos citata. Attaffirantibus addituplantur non sine ratione Menoch. lib. 2. de arbitr. jud. qu. cap. 23. n. 5. Alclet. resp. 29. n. 6. vol. 1. Faching. lib. 7. controver. jun. cap. 35. D. Bocerus d. tract. de jure, succedit, in feudo c. 3. quaf. 19. & Ruderig. d. lib. 1. cap. 87. n. 3. & seq. Quia & illa persona sunt religiosi. Deoque dicatur & certo cuiusdam religionis ordinis sacro mancipate, & quantum de decimis, ac proinde neque domino juramentum fidelitatis, neque fidelitatem obsequi, neque obsequium servitii, pro forma feudorum tradita in lib. 2. F. tit. 5. & duobus seqg. praefare possunt. Si quia tamen contumatio in contrarium extat, ea omnino observanda est, per notata Hartmanni Pistoris lib. 2. qu. 33. n. 23. Vultejus lib. 1. de feud. c. 9. n. 76. vers. verum valde, pag. 499. & Nilius disput. feud. 5. lib. 5. littera A. HAR.

(b) Efficiatur Monachus. Hic cadit pulcherrima dubitatio, nunquid Comes fatus Episcopus perdet castrum, quod optinet vigore primogeniture, ubi castrum feuiale est? vide per Cephal. conf. 1. ubi plene ad partes discutit: & quod haud amittat, tenet, contraria teneri in practica judicando, & consulendo Barb. de prestan. Card. in 5. qui bafilia 1. parva. n. 5. quem refert Cravetta in d. conf. 32. post n. 7. Ceterum communiter servatur, quod Episcopi & Cardinales retinent feuda in eis devoluta jure successionali, ne dignitas potius decrementum, quam incrementum eis attulisse videatur: & sine controversia admittuntur ad praestandum quodcumque servitum per substitutum. Alii autem clerici, vel in casu constituti, vel etiam in minoribus, si sunt beneficiati, non retinent feudum, pro quo sit praestandum servitum perfolante: si vero sunt in minoribus constituti, & non beneficiati, admittuntur ad feudum sicut mere laici. Et ita etiam videtur esse communis mens Doctorum in hac materia scribentium, à qua recessendum non esset in practica.

QUESTIO LXXIX.

SUMMARIUM.

EX C-L A R O.

- 1 Collaterales an succedant in feudo.
- 2 Et quid in feudo novo.
- 3 Et an succedant usque in infinitum.
- 4 Et quid si concessum sit sacerdotio profe, & hereditibus.

Ex Additionibus.

- 1 Collaterales an, & quatenus feudum succedant.
- 2 Cur agnati sibi invicem in feudum antiquum succedant, non iidem in feudum novum.
- 3 Quibus casibus etiam novum feudum ad vasalli defundi agnatos tranferri.

4 Nam-

Lib. IV. §. Feudum, Quæst. LXXIX.

309

feudis regalibus. Et in specie de corona regni Francia attestatur ita se habere consuetudinem Boer. conf. 10. n. 16. usque ad fin. conf.

Sed hic occurrit pulchra quæstio, pone, Princeps concedit feudum aliqui existenti in sacris, pro fe, & hereditibus, certum est, quod illud verbum, Hereditibus, quod in materia feudali intelligitur de filiis, five descendantibus, non potest hoc cafu verificari in filiis, quia talis constitutus in sacris, nisi eos suscepisset ante clericatum, non posset habere filios habiles ad successionem feudorum? Nunquid ergo hoc cafu censebitur feudum concessum etiam pro agnatis collateralibus ipsius investiti? Respon. quod sic. Ita dicit Bald. in 1. 1. §. naturale, post n. 8. si de feudo fuer. contr. quem sequuntur communiter Doctores, ut dicit Curt. jun. de feud. in 3. parte in materia successionalis descendantium, in 1. regulare, qu. 17. in fin. Quod nota, quia de facili quis responderet prima facie contrarium.

ADDITIONES.

(a) Descendentes.] Addit ut per Bald. in text. alle-

gato, & per Cephal. conf. 133. n. 28. GLOF.

[b] Quid collaterales in feudo succedant.] Collaterales, seu transversi ordinis agnati, in feudum duximus antiquum, non etiam in feudum noviter acquitum succedunt, tit. 11. de success. fratribus, §. his vero de-

scentibus, tit. 14. 15. & 26. in princip. 45. 49. & 50. lib. 2. F. titul. 1. §. cum vero, ver. fin. secundum unius, tit. 8. §. ultim. tit. 12. & tit. 20. lib. 1. F. Et, post Clarum hic nostrum, aliquos plures, tradit Forsterus lib. 8. de success. ad iustit. cap. 1. n. 3. & D. Bocerus in trad. de jure fæc. in feud. cap. 5. quaf. 1. Et in tertium agnatus agnato suo defuncto in feudo novum non succedit, ut, licet cum eo communiter, & simul feudum illud accepterit; ad eum tamen portionem non admittatur, quia ipsi fratres videtur prospicuisse sibi tantum, & unusquisque coram filio suis, non autem filii alterius fratris. Et hanc dicit esse communem conclusionem Curt. sen. conf. 49. mi. 11. Aut vero loquimur in feudo antiquo, & tunc bene procedit conclusio, quod agnati collaterales in feudo succedant.

3 Difficultas est, an succedant solummodo usque ad septimum (c) gradum, an etiam usque ad infinitum. Nam in hoc articulo videtur esse text. contra, quia in c. 1. §. & quia de his qui feud. dare possunt, expresse videtur probari, quod agnati succedant solummodo usque ad septimum gradum, text. autem in cap. 1. §. 1. de nat. success. feudi, videtur probare, quod succedant etiam in infinitum. Sunt etiam inter Doctores variae opin. Nam Jac. de Bel. in cap. 1. de feud. March. dicit, quod ubi agnati fiat descendentes primi investiti, debent in infinitum succedere in ipso feudo, ex beneficio primæ investiture. Et hanc opinionem, quod inter descendentes primi vasilli procedat successio, etiam ultra septimum gradum, dicit esse communiter receptam Did. lib. 3. refol. cap. 5. post n. 4. vers. Quidam hinc. Quidam autem Doctor antiquus, qui appellatur Joan. Fafoli, tenet contraria opinionem, quod scilicet non admittantur collaterales ultra septimum gradum ad successionem feudi. Et dicit Bald. in d. cap. 1. n. 4. de feud. March. quod ita communiter tenetur, quem refert Jaf. in 1. certum, post n. 3. vers. Secundo principaliter, C. unde legi. & Socin. jun. conf. 76. n. 73. lib. 1. Hanc etiam opin. dicit esse communem Mart. Laud. inter conf. feud. Bruni conf. 179. post n. 8. Paris. conf. 23. n. 262. lib. 1. Mibi autem placet prima opin. quod scilicet succedant usque in infinitum, & secundum illam, si casus contingat, consularem, & judicarem. Nam hoc cafu non potest propriè dici, quo agatur de successione collateralium, sed de successione ascendentis, delata virtute primæ investiture, & credo, licet cum fratre suo erous, & armis dominum juvet: licet cum fratre suo erous, & armis dominum juvet: et tamen sine filio mortuo alter frater in feudum

videtur.

- illud non succedit: ne forte dominus alium quam quem voluerit, sibi acquirat valsum, d. tit. 12. §. quod si cum equis, lib. 2. F. confule ea de re Bocerum d. c. 5. qu. 3. & Rosenthal. d. c. 7. col. 59. nu. 5. IV. Casus est: si conuerdine, vel statuo cautum sit, ut transversales etiam in feundum novum succedant, argum. tit. 1. in princip. lib. 2. F. & l. de quibus, 32. ff. de legib. Schrader. in tract. feud. pars. 7. c. 7. n. 5. V. & ultimus casus est: si t. in investitura novi feudi adiectum fuerit, ut hos feudum jure antiqui five patrem feudi conveatur. Hac siquidem specie omnes transversales illus, qui feundum acquirivit, in feundum succedere, multiplex ratio fiadet. Tum quia natura cuiusque feudi pacto, investitura immutari potest, tit. 18. & tit. 48. lib. 2. F. Tum quia dominus, quando jure patrem feudi, novum alium concedit feundum, jus suum remittit: quod ei plane liberum, & integrum est: cum t. quicquid res legem dicere possit, iuris traditio, 48. ff. de patr. 1. legem, quam disiit, 10. C. eod. & quilibet res moderatur, & arbitrio intelligitur, l. in re mandata, 21. C. mandat. Tum t. quia donatio mortis causa ita fieri permititur, ut nullo casu ejus sit repetitio: que donatio quoad effectum, ut scilicet recipere nequeat, perinde habetur, atque alia quaevis donatio inter vivos, l. p. alienam, 13. §. 1. & l. uel ita donatur, 27. ff. de mort. eur. donationibus. Tum t. denique quia illud etiam, quod novum est, pro antiquo haberit potest, l. quicunque deserunt, 7. in princip. ibi. & velut dometicum, & avita successione quaevis, C. de omni agro de sero, &c. lib. 11.
8. Negat oblati huic assertioni, quod t. pacium ifud, ut videlicet feundum novum censeatur jure patrem feudi, rei veritatem non immutet, argum. l. si form. 8. in fin. de cibis. pecul. 1. non iudic. 14. Col. de probatioib. & l. si donatione, 13. C. de collationib. Quamvis enim ejusmodi feundum novum, si res naturam sonet, revera antiquum, five patrem feundum non sit: effectum tamen juris si confideres, pro patre feudo habetur, eademque illius hoc causa qualitas reputatur. Et ita tradunt Bald. in c. 1. in princ. de aliis patrem feudi. Prapropt. in cap. 1. de grad. succed. in feud. Alex. conf. 10. lib. 3. conf. 55. n. 17. lib. 4. Matth. de Affl. dict. 28. Paris. conf. 17. lib. 1. Schrader. in tract. feud. pars. 7. c. 5. in fin. Mynges. cap. 4. obseruas. 24. Gail. lib. 2. obser. 50. Menoch. conf. 16. n. 25. & seqq. lib. 2. & lib. 3. de premissimotu presumpt. 93. n. 16. Fachin. lib. 7. controvers. jur. cap. 58. Bocer. in tract. feud. pars. 7. c. 5. 10. Rosenthal. d. tract. feudal. c. 2. col. 13. plurimum alii, ab eo recenti. HARP.
- (c) Ad septimum gradum.) Add. 8c per Joan. Caphal. eo cond. 133. n. 28. GIACH.
9. An t. succedit somnolento iisque ad septimum gradum.) Add. de hac questione accurate differentem D. Henricum Bocerum, d. c. 5. n. 20. & Jo. Rudergerum lib. 1. var. letit. juris feudal. c. 35. HARP.

QUESTIO LXXX.

SUMMARIA.

EX CLARIO.

1. Femina femele admissa ad feundum, an postea superveniente masculo exclaudatur.
2. Et quid econverso, an feminam femele exclusa per existentiam masculi, semper remaneat exclusa.
- Ex Additionibus.
1. Femina femele ob masculi defectum ad feundi successorum admisum quādū vivi, feundum retinet, etiam si postea masculo aliquis nascatur.
2. Quid alienus factum est si invito afferri non posset? Ius femele quaevis permanet.
3. Multa fieri impeditur, que tamen facta tolerantur.
5. Effectus iam consummatus non est, ut causa ejus cessante.
6. Sententia, & intellectus tit. 17. lib. 2. F.
7. Si valsum defensum praeagnatum nō remittit, & ea postea filium peperit, hinc filio feminam cedere cogitur.
8. Qui in utero est pro iure nato habetur.
9. Captum habetur pro perfetto.
10. Ecquid feminam, femele per masculum, a successione feudi remota, perpetuo excludatur.

Lib. IV. §. Feudum, Quæst. LXXX.

311

cui excludentis, & incorporatur ejus bonis, ita quod non dicitur amplius agi de hereditate illius ascendentis, sed successoris. In feudi autem secus est. Nam ubi trahatur de vocatis in investitura, semper dicimus agi de successione primi investiti. Cogita. Sed presupposita communis opinione pro vera, Quaro, quid si ille masculus excludens statim moratur? Respon. quod hoc casu feminam est admittenda, & ita praedictam concusionem limitat gloss. in d. §. quin etiam, in verbo, non admittitur, & dicunt Curt. jun. in d. qu. 27. col. 2. vers. rectena igitur, quod Doctores communiter sequuntur hanc limitacionem. Non enim videtur extitile, qui statim defecit.

ADDITIONES.

1. (a) **S**ed communis opinio est in contrarium.) Hanc t. opinionem (quod scilicet feminam, semel ob masculi defectum admisa ad feundi successorum, si postea masculus aliquis nascatur, non repellatur a feudo) præter Clarum nostrum, & ab eo citatos, approbant, & tenuerunt Baldus, Jacobus de Belvilo, Petrus Ravennas, & Fridericus Schenck. ad titul. 17. lib. 2. l. Joan. Thom. de Marin. tit. 1. defend. femin. numer. 37. ver. 9. queritur, &c. Guerin. Pifor. in tract. feud. sub it. propria, & improposita fœda quādū sint, ver. quarta species fœda improposita. Hanc t. in tract. de feudi, cap. 9. Schrader. in tract. feud. part. 7. cap. 4. numer. 82. Hartm. Pifor. lib. 2. question. 35. nu. 9. Sonsbeck. in Comment. in usus feudi, part. 9. nu. 150. & seqq. Guerin. Pifor. in tract. feud. cap. 40. ver. quarti species, n. 27. Joan. Fichard. in addit. ad Joannem Baptizam à Villabos lib. commun. opim. tit. 1. c. 60. Hartm. Pifor. lib. 2. question. 36. n. 5. & seqq. Hanc t. in tract. feud. cap. 9. numer. 49. in fin. Rupin. confit. 151. nu. 4. & confit. 154. num. 3. vol. 2. Menoch. confit. 508. num. 15. vol. 2. & Fachinus libri 7. controversy. jur. ca. 41. Idque per subsequenta precipue argumenta. Primo enim feudorum placita feminam, extante masculo, a feudo per successione acquirendo repellunt: non etiam illam a feudo jam acquirit remort, tit. 6. §. quin etiam, tit. 8. in princip. & fœda vero, libri 1. F. tit. 11. §. ad filias, tit. 17. 18. & 50. in princip. lib. 2. F. & conuntere hunc casum decisionis dispositions, iuris communis relinquunt, arg. tit. 1. in princip. ver. fœnum autem lib. 2. F. & principius, 2. 32. §. ult. Codic. de appellationib. Jure t. vero communi, quod aliquis factum est, id ab eo invito ad alium non transfrat, l. id, quod nostrarum 11. ff. de reg. jur. l. procurator. 35. ff. de acquis. ver. dom. & ne quidem actio, que aliqui femele quaest. est, eo invito refolvi, eique auferri potest, l. haberi, 57. in fin. ff. de existentibus, cum t. femele quaevis perpetuum efficiatur, arg. l. fœno possidet, 16. Cod. de probatio. 4. n. Deinde t. quia multa fieri impeditur, que tam, si facta sunt, tolerantur, l. parte fœnicio, 8. ff. de his, qui fœl, vel alien. jur. fœl, & t. quia effectus iam consummati, non vitatur, aut ceſſat, causa ejus ceſſante, l. qui res 98. §. aveam, 8. ff. de solutionib. 1. tutelas, 7. in princip. ff. de capit. diminut. late Tiraquell. in tract. regulæ, cessante causa ejus effectus, lib. 12. nu. 1. & seqq. Præterea certi sunt modi, quibus feudum amittitur. Hisce autem t. modis nufquam in feudorum libris supervenientia masculi nativitas connumeratur. Non ergo putandum est, quod hoc etiam modo feminam feundum antea acquisitionis rursum amittat. Huic versimile sententia non obstat, quod obiectum a dissentientibus (nimis Itern. Laudenf. & Affl. in d. tit. 17. libro 2. F. item Hugo Celfo confit. 26. n. 47. & 56. nec non Burfato conf. 63. nu. 16.) tenuit in casu deficientis masculi ad feudi successione conditio alterum tantum admitti, si scilicet masculus postea non supervenient, d. tit. 17. ibi, non potest locum feminam in fœdi successione, donec masculus superveniet, lib. 2. F. ac proinde non masculo, repellit feminam ante admisionem. Id namque plarissime fallum est. Siquidem in fœtis feudalibus traditum quidem reperitur, quod patre in investitura feminam jure succedenti in feundi defecit sub hac conditione, si masculi deficient definctorum vallo, de cuius successione agitur. At nupsam scriptum extat, quod feminam, deficiente masculo, ad feundi successione sub aliqua illiusmodi conditione admittatur. Non igitur utilius receptum; ita & hoc die legi feudali recipi debet, ut in simili loquuntur Africa-
8. n. J. C. in l. eius, qui, 41. ff. & rel. credit. Ceterum quod annet ad dictum rit. v. lib. 2. quem adversarii pro sua opinione flabiendi allegant: loquitur is de succedendo in feundi, id est, de futura successione, non de successione jam facta: quemadmodum ipsam verba perspicue ostendunt. Reliqua argumenta, que contraria videntur, abunde refutavimus ad principium tit. Infinito hereditationis quo ab interfat deferit. 190. & seqq.
- Verum t. enim vero si vallo statim moratur, præg- nantem uxorem reliquerit, & ea postea filium peperit, huic filio feminam, quantumvis in feundi successo- ferit, cedere cogitur. Hujusque ratio expedita est: tum quis is, qui in utero est, pro jam nato habetur in his, quod ad ejus commodum pertinet, l. qui in utero, 7. lib. 2. ff. de stat. bonis, l. si quis, 23. ff. de capitu, & post lib. 1m. rexv. l. cum vir, 25. ff. de condit. & demonstrat. Tum t. quia caput etiam pro perfecto, & completo habetur, l. cum virum, 19. §. in- fidel., 11. ff. de aur. & arg. legat. l. cetera, 41. §. sed si parvus, 14. ibique Bartol. ff. de legat. l. Atque ita docent Matthaus de Affl. ad d. tit. 17. lib. 2. F. Hartm. Pifor. lib. 2. q. 25. nu. 11. Vult. d. lib. 1. de fœde. 2. n. 49. pag. 416. huc referunt D. Bocer. in tract. de jure succedendi in feudi. ex 3. q. 8. HARP.
10. Nunquid feminam femele exclusa, &c.) Etsi t. mul- ti, tamen Clarissimi Jurisconsulti (præter Clarum no- strum) in verbi, que tamen mihi semper exhibiuit, feminam per masculum a feudo femele exclusam, non perpetuo inteligi a feudi successione renatur, Jaco- bus t. de Belvilo, Martinus Launder. & Cupius in tract. Hanc t. lib. 2. de feudi, cap. 9. Schrader. in tract. feud. part. 7. cap. 4. numer. 82. Hartm. Pifor. lib. 2. question. 35. nu. 9. Sonsbeck. in Comment. in usus feudi, part. 9. nu. 150. & seqq. Guerin. Pifor. in tract. feud. cap. 40. ver. quarti species, n. 27. Joan. Fichard. in addit. ad Joannem Baptizam à Villabos lib. commun. opim. tit. 1. c. 60. Hartm. Pifor. lib. 2. question. 36. n. 5. & seqq. Hanc t. in tract. feud. cap. 9. numer. 49. in fin. Rupin. confit. 151. nu. 4. & confit. 154. num. 3. vol. 2. Menoch. confit. 508. num. 15. vol. 2. & Fachinus libri 7. controversy. jur. ca. 41. Idque per subsequenta precipue argumenta. Primo enim feudorum placita feminam, extante masculo, a feudo per successione acquirendo repellunt: non etiam illam a feudo jam acquirit remort, tit. 6. §. quin etiam, tit. 8. in princip. & fœda vero, libri 1. F. tit. 11. §. ad filias, tit. 17. 18. & 50. in princip. lib. 2. F. & conuntere hunc casum decisionis dispositions, iuris communis relinquunt, arg. tit. 1. in princip. ver. fœnum autem lib. 2. F. & principius, 2. 32. §. ult. Codic. de appellationib. Jure t. vero communi, quod aliquis factum est, id ab eo invito ad alium non transfrat, l. id, quod nostrarum 11. ff. de reg. jur. l. procurator. 35. ff. de acquis. ver. dom. & ne quidem actio, que aliqui femele quaest. est, eo invito refolvi, eique auferri potest, l. haberi, 57. in fin. ff. de existentibus, cum t. femele quaevis perpetuum efficiatur, arg. l. fœno possidet, 16. Codic. de probatio. 4. n. Deinde t. quia multa fieri impeditur, que tam, si facta sunt, tolerantur, l. parte fœnicio, 8. ff. de his, qui fœl, vel alien. jur. fœl, & t. quia effectus iam consummati, non vitatur, aut ceſſat, causa ejus ceſſante, l. qui res 98. §. aveam, 8. ff. de solutionib. 1. tutelas, 7. in princip. ff. de capit. diminut. late Tiraquell. in tract. regulæ, cessante causa ejus effectus, lib. 12. nu. 1. & seqq. Præterea certi sunt modi, quibus feudum amittitur. Hisce autem t. modis nufquam in feudorum libris supervenientia masculi nativitas connumeratur. Non ergo putandum est, quod hoc etiam modo feminam feundum antea acquisitionis rursum amittat. Huic versimile sententia non obstat, quod obiectum a dissentientibus (nimis Itern. Laudenf. & Affl. in d. tit. 17. libro 2. F. item Hugo Celfo confit. 26. n. 47. & 56. nec non Burfato conf. 63. nu. 16.) tenuit in casu deficientis masculi ad feudi successione conditio alterum tantum admitti, si scilicet masculus postea non supervenient, d. tit. 17. ibi, non potest locum feminam in fœdi successione, donec masculus superveniet, lib. 2. F. ac proinde non masculo, repellit feminam ante admisionem. Id namque plarissime fallum est. Siquidem in fœtis feudalibus traditum quidem reperitur, quod patre in investitura feminam jure succedenti in feundi defecit sub hac conditione, si masculi deficient definctorum vallo, de cuius successione agitur. At nupsam scriptum extat, quod feminam, deficiente masculo, ad feundi successione sub aliqua illiusmodi conditione admittatur. Non igitur utilius receptum; ita & hoc die legi feudali recipi debet, ut in simili loquuntur Africa-
12. n. 13. & seqq. C. de revocanda donat. Gail. lib. 2. olfers. 146. Franciscus Curt. jun. in tract. feud. 3. part. princi. in pr. nu. 12. & artic. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. §. & quod, virg. d. b. v. Matth. Steph. cent. 1. & 2. l. 1. & 2. & 3. & 4. ad tit. B. Hemon. apud. 1. sub controvers. 5. ad fin. Niellus dypna. feudi 5. th. 4. lib. 1. c. in fin. Ruderger. lib. 1. var. leci. jur. feudi. num. 10. c. in fin. Ruderger. Anton. Peregrin. de fideicommiss. art. 29. num. 12. & artic. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. & fœdi succed. Graff. lib. 1. receptar. sentent. fœdi successio ad intefat, que 4. nu. 2. Hanne- ton. lib. 2. de jure feudi. cap. 9. sub fin. Tiraquell. in repositione l. fœdi, que unquam, 8. ad verb. fœdi eponit liberos, n. 193. & seqq. C. de revocanda donat. Gail. lib. 2. olfers. 146. Franciscus Curt. jun. in tract. feud. 3. part. princi. in pr. nu. 12. & art. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. & fœdi succed. Graff. lib. 1. receptar. sentent. fœdi successio ad intefat, que 4. nu. 2. Hanne- ton. lib. 2. de jure feudi. cap. 9. sub fin. Tiraquell. in repositione l. fœdi, que unquam, 8. ad verb. fœdi eponit liberos, n. 193. & seqq. C. de revocanda donat. Gail. lib. 2. olfers. 146. Franciscus Curt. jun. in tract. feud. 3. part. princi. in pr. nu. 12. & art. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. & fœdi succed. Graff. lib. 1. receptar. sentent. fœdi successio ad intefat, que 4. nu. 2. Hanne- ton. lib. 2. de jure feudi. cap. 9. sub fin. Tiraquell. in repositione l. fœdi, que unquam, 8. ad verb. fœdi eponit liberos, n. 193. & seqq. C. de revocanda donat. Gail. lib. 2. olfers. 146. Franciscus Curt. jun. in tract. feud. 3. part. princi. in pr. nu. 12. & art. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. & fœdi succed. Graff. lib. 1. receptar. sentent. fœdi successio ad intefat, que 4. nu. 2. Hanne- ton. lib. 2. de jure feudi. cap. 9. sub fin. Tiraquell. in repositione l. fœdi, que unquam, 8. ad verb. fœdi eponit liberos, n. 193. & seqq. C. de revocanda donat. Gail. lib. 2. olfers. 146. Franciscus Curt. jun. in tract. feud. 3. part. princi. in pr. nu. 12. & art. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. & fœdi succed. Graff. lib. 1. receptar. sentent. fœdi successio ad intefat, que 4. nu. 2. Hanne- ton. lib. 2. de jure feudi. cap. 9. sub fin. Tiraquell. in repositione l. fœdi, que unquam, 8. ad verb. fœdi eponit liberos, n. 193. & seqq. C. de revocanda donat. Gail. lib. 2. olfers. 146. Franciscus Curt. jun. in tract. feud. 3. part. princi. in pr. nu. 12. & art. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. & fœdi succed. Graff. lib. 1. receptar. sentent. fœdi successio ad intefat, que 4. nu. 2. Hanne- ton. lib. 2. de jure feudi. cap. 9. sub fin. Tiraquell. in repositione l. fœdi, que unquam, 8. ad verb. fœdi eponit liberos, n. 193. & seqq. C. de revocanda donat. Gail. lib. 2. olfers. 146. Franciscus Curt. jun. in tract. feud. 3. part. princi. in pr. nu. 12. & art. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. & fœdi succed. Graff. lib. 1. receptar. sentent. fœdi successio ad intefat, que 4. nu. 2. Hanne- ton. lib. 2. de jure feudi. cap. 9. sub fin. Tiraquell. in repositione l. fœdi, que unquam, 8. ad verb. fœdi eponit liberos, n. 193. & seqq. C. de revocanda donat. Gail. lib. 2. olfers. 146. Franciscus Curt. jun. in tract. feud. 3. part. princi. in pr. nu. 12. & art. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. & fœdi succed. Graff. lib. 1. receptar. sentent. fœdi successio ad intefat, que 4. nu. 2. Hanne- ton. lib. 2. de jure feudi. cap. 9. sub fin. Tiraquell. in repositione l. fœdi, que unquam, 8. ad verb. fœdi eponit liberos, n. 193. & seqq. C. de revocanda donat. Gail. lib. 2. olfers. 146. Franciscus Curt. jun. in tract. feud. 3. part. princi. in pr. nu. 12. & art. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. & fœdi succed. Graff. lib. 1. receptar. sentent. fœdi successio ad intefat, que 4. nu. 2. Hanne- ton. lib. 2. de jure feudi. cap. 9. sub fin. Tiraquell. in repositione l. fœdi, que unquam, 8. ad verb. fœdi eponit liberos, n. 193. & seqq. C. de revocanda donat. Gail. lib. 2. olfers. 146. Franciscus Curt. jun. in tract. feud. 3. part. princi. in pr. nu. 12. & art. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. & fœdi succed. Graff. lib. 1. receptar. sentent. fœdi successio ad intefat, que 4. nu. 2. Hanne- ton. lib. 2. de jure feudi. cap. 9. sub fin. Tiraquell. in repositione l. fœdi, que unquam, 8. ad verb. fœdi eponit liberos, n. 193. & seqq. C. de revocanda donat. Gail. lib. 2. olfers. 146. Franciscus Curt. jun. in tract. feud. 3. part. princi. in pr. nu. 12. & art. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. & fœdi succed. Graff. lib. 1. receptar. sentent. fœdi successio ad intefat, que 4. nu. 2. Hanne- ton. lib. 2. de jure feudi. cap. 9. sub fin. Tiraquell. in repositione l. fœdi, que unquam, 8. ad verb. fœdi eponit liberos, n. 193. & seqq. C. de revocanda donat. Gail. lib. 2. olfers. 146. Franciscus Curt. jun. in tract. feud. 3. part. princi. in pr. nu. 12. & art. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. & fœdi succed. Graff. lib. 1. receptar. sentent. fœdi successio ad intefat, que 4. nu. 2. Hanne- ton. lib. 2. de jure feudi. cap. 9. sub fin. Tiraquell. in repositione l. fœdi, que unquam, 8. ad verb. fœdi eponit liberos, n. 193. & seqq. C. de revocanda donat. Gail. lib. 2. olfers. 146. Franciscus Curt. jun. in tract. feud. 3. part. princi. in pr. nu. 12. & art. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. & fœdi succed. Graff. lib. 1. receptar. sentent. fœdi successio ad intefat, que 4. nu. 2. Hanne- ton. lib. 2. de jure feudi. cap. 9. sub fin. Tiraquell. in repositione l. fœdi, que unquam, 8. ad verb. fœdi eponit liberos, n. 193. & seqq. C. de revocanda donat. Gail. lib. 2. olfers. 146. Franciscus Curt. jun. in tract. feud. 3. part. princi. in pr. nu. 12. & art. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. & fœdi succed. Graff. lib. 1. receptar. sentent. fœdi successio ad intefat, que 4. nu. 2. Hanne- ton. lib. 2. de jure feudi. cap. 9. sub fin. Tiraquell. in repositione l. fœdi, que unquam, 8. ad verb. fœdi eponit liberos, n. 193. & seqq. C. de revocanda donat. Gail. lib. 2. olfers. 146. Franciscus Curt. jun. in tract. feud. 3. part. princi. in pr. nu. 12. & art. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. & fœdi succed. Graff. lib. 1. receptar. sentent. fœdi successio ad intefat, que 4. nu. 2. Hanne- ton. lib. 2. de jure feudi. cap. 9. sub fin. Tiraquell. in repositione l. fœdi, que unquam, 8. ad verb. fœdi eponit liberos, n. 193. & seqq. C. de revocanda donat. Gail. lib. 2. olfers. 146. Franciscus Curt. jun. in tract. feud. 3. part. princi. in pr. nu. 12. & art. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. & fœdi succed. Graff. lib. 1. receptar. sentent. fœdi successio ad intefat, que 4. nu. 2. Hanne- ton. lib. 2. de jure feudi. cap. 9. sub fin. Tiraquell. in repositione l. fœdi, que unquam, 8. ad verb. fœdi eponit liberos, n. 193. & seqq. C. de revocanda donat. Gail. lib. 2. olfers. 146. Franciscus Curt. jun. in tract. feud. 3. part. princi. in pr. nu. 12. & art. 27. num. 24. & Rosenthal. Baro, & Paulus Picus num. 12. in d. tit. 6. §. quin etiam lib. 1. F. Joan. Blane. in summa & sub it. de fœdi successione, l. tit. qui fœdi, d. p. ff. & fœdi succed. Graff. lib. 1. receptar. sentent. fœdi successio ad intefat, que 4. nu. 2. Hanne- ton. lib.

aceperit, ut ejus descendentes masculi & femine illud habere possint: relicto masculo, ulterus femine non admittuntur. Quo t in textu per dictiōnem ulterus aper-

titur quod relicto, & succedente masculo, femina nūquā amplius admittatur. Et ceterum ita dictiōnem adverbium tempori perpetuo exclusivum, ut arguit, *cum accessōne, 8. versi suis insper, iei, ne primiceriatus dignitas effet ulterus in Ecclesiā, ubi Bald. extr. de constitutiōnibus & l. 3. in fin. C. de prescripti, 30. vel 40. annorū atque adeo eandem continet potestatē, quam vox amplius, aut deinceps, & denotat privationem, seu summōtiōnem perpetuam, non sufficiēt, aut mortuariam: scītū dictiō de stipulatione amplius vel deinceps non agi vel peti, l. eadem dicimus, §. Caro, ff. de verbis obligat. Namplius non peti, 15. & procurator, 23. ff. rem rātam haberi. Nec mox quicquā, quod cum verbum illud, admittuntur, in textu postum sit preſen-
tis, non futuri temporis: secundum hujus verbi tempus accipiendo quoque sit adverbium, ulterus, prae-
dictio de presenti, non vero de futura successione in feu-
dū, textus ille intelligendus sit: co t quod qualitas
adjuncta verbo, secundum tempus verbi exaudiā de-
bet, l. in delictis, 4. & si extranea, ff. de nosibz act.
l. Tisiū, 25. ff. de testamento militi. Alex. conf. 83. n. 11.
vol. 3. conf. 5. nu. 3. conf. 101. n. 14. & 5. conf. 29. n. 6.
conf. 139. n. 3. conf. 143. in princ. conf. 198. n. 12. conf. 207a.
n. 10. & conf. 227. n. 8. vol. 6. Nam quoties qualitas ver-
bo adjuncta non partitur, ut secundum tempus verbi illius
intelligatur, toties fallit ita regula, que habet, quod
qualitas verbo adiecta, secundum tempus verbi illius sit
intelligenda, argum. l. in substitutione, 34. ff. de vulg. & pu-
pili. subdit. e. ultim. §. item opposit. 22. g. 2. c. Raymo-
nius, 16. exx. de testam. Petrus Duennas in fallentis re-
gular. jur. sub lit. Q. regal. 556. vers. secundum fallit, & vers.
5. &c. Menoch. conf. 225. n. 16. & conf. 227. n. 15. & 60.
Quare adverbium ulterus cum sit futuri temporis, pro-
pria ejus natura inspecta, juxta ejus genuinam proprie-
tatem verbum quoque illud admittuntur, ceterum erit.*

16 Secundum t fundamentum suppeditar clausula generalis dicti, viril. 6. ult. libro 1. F. ubi Feudū inquit: Et his omnibus casibus feudū amittitur, & ad dominum revertitur. Ex quibus verbis dubitabūt conſtat, quod in dicto viril. 6. (ut & in proxime precedenti) de casibus agatur, quibus feudū amittitur, & ad domi-
num revertitur. Ubus proponit in princ. & §. 1. eſtūdū tituli: duo autem in d. §. quinqueūt, & §. ult.
Primus casus est quo feudū non iure dedit ad dominum: ut quia Praesul Ecclesiā in feudū res Ecclesiā redit, que antiquitus qui in feudū non con-
fueruntur. Alter est, quo fine liberis decedit vas-
lus, per quem feminis exclusa fuit. Tertiū est, quo va-
fallus, quod natura mutus est, feudū retinere non pos-
tēt. Cum igitur his casibus omnibus feudū amittitur,
& ad dominum revertitur: plurimum manifestum inde fuit, quod feminis per masculū prius exclusa,
eo mortuo, ad feudū successione in locum masculū
nūquā amplius admittitur. Qui t enim feudū amittit,
jus succedendi in illud salvum amplius habere ne-
quit: cum remoto subiecto, feudo scilicet, & iure
succedendi in illud, removetur etiam necessario ejus
adjunctū, ipsa nūritū successio. Ad huc si feudū,
a quo per masculū feminā fuit repulsa, eo masculū
fine liberis defuncto, ad dominum revertitur: haud
quamvis vere dici poterit, quod feminā illa exclusa ad
illud regredī jure habeat.

18 Tertiū argumentum tale est: Quicquid t in de-
fectū alterius ad successionem vocatur, is, succedente
eo, cuius in locū vocatur, in tantum-excludit, ut
potest non admittantur amplius; licet illa, per quem re-
morū fuit, potest decerpere, aut iure, in quod
succedit, abstinere, l. 3. & l. quatinus, 69. ff. de ac-
quir. vel omitt. hæredit. l. sit prator, 7. §. sed quod, 10.
ff. de misericordiis, 1. verbi civiliis, 7. l. in pupilli, 14.
l. ex facto, 42. in princ. ff. de vulg. & pupilli, subdi-
xit. §. masculū igitur, 8. Inſit. de pupilli subdit. & l.
potest aditam, 5. Cod. de impuber. & alii substitutionibus.
Atqui vera feminā, quando invenitū pacto ad feudi
successione vocatur, in defectū faltem masculorum
vocari intelligitur, tit. 17. in princ. ibi, velitis deficien-
tibus tit. 18. ibi, & masculis deficien-ibus & tit. 30. ibi,
deficien-ibus filii masculi, lib. 2. F. Ergo masculū suc-
cedere, feminā, que pari gradu cum eodem masculū
extat, fed per ipsum feudo excluditur, nūquā po-
tea ad idem feudū, mortuo quantumvis eo masculū,
admittitur.

19 Quartum argumentum hujusmodi est: Quicquid t sub

conditione datur sub contraria conditione non dari con-
sider: & contra, quicquid sub conditione admittitur, sub
contraria conditione dari intelligitur, l. quinus diebū, 40.
§. quidam Tito, & l. aliquando, 107. ff. de condit. & de-
monstrat. Cravett. conf. 344. num. 4. Sed jus suc-
cendi in feudū pācto investitura datur feminā sub
conditione, si masculi deficiant. Verba namque,
lib. 2. F. conditionē important, cum t sint due ablative
absoluti: quorum ea natura est, ut conditionē inau-
gant, vel in conditionē refolvantur, l. ai empione,
58. ff. i. creditor, 13. in princip. ff. qui potior, in
pign. hab. l. evitit, 18. in princ. & l. lite contestata,
35. ff. de iur. fructus, 7. §. divorcio facto, ff. folia,
matrimon. l. acceptis, 93. ff. ad leg. Faleid. l. folia, 63.
conf. 65. n. 21. vol. 5. Quo circa sub contraria condi-
tione, si scilicet masculi non deficiant, sed extant, &
in feudū succedant, non conferat feminā datum ius
succedendi in feudū. Cui autem ius succedendi non
competit: ei, nec successio competere dicitur: cum
successio ipsius juris succedendi effectus perhibeatur.

Quintum argumentum ita habet: Quicquid t ali-
quo modo à successione excluditur, is nulla ratione ad
eam amplius admittitur, argu. l. ff. ponas, 23. §. 1. ff. de
inoff. testam. l. 2. in princip. & §. 1. & 2. ff. de exce-
ptionibus. Atqui feminā a feudi successione per masculū
remota, excludi dicitur, per textum in tit. 104.
caus. quibus feminā in feudi succedit. §. item si quis ex
tempore, ibi, feminā excludatur, in extraord. cap. in
nōfeudū. Igitur feminā a feudi successione semper
masculū remota nulla ratione ad eam amplius admittit-

Sextum argumentum hoc est: Jus t femel consipi-
tum, five extinctum amplius haud reviviscit, l. 3. §. si
capit 9. ver. etiam omisit, ff. de bonis libertor. l.
in tantum, 6. §. sacra autem, veri, & femel, ff. de divisi. ver.
l. sed si mei, 26. §. arbor, ff. de acquir. ver. domi. l. inter
sippianum, 8. §. sacram ff. de verbis, obliga. l. qui ver.
98. §. aream, 8. ff. de solutionibus. Sed ius succedendi
in feudi, feminā ex pacto investitura competens,
extinguitur extante, & succedente masculo, per d. tit.
194. §. item si quis in extraord. cap. & alia iura supra ad-
ducta. Illud ergo ius, mortuo postmodum eodem mas-
culo, haud reviviscit.

Septima ratio, a simili petitā, est illa: Feminā que
tī vigore statuit per masculū a successione bonorum sc. 23
mel fuit remota, licet masculū ille deinde fuerit defun-
tus, ad successiōnē tamē amplius nō admittitur
ut decēdēt Bartol. in l. ult. ff. ad S. C. Tertiyā, Bald.
in l. quis posthūmos, 9. §. si filium, ff. de liber. & post-
hum. & in leg. posthūmos, 6. in princ. ff. de inoff. testam.
Francisc. Aretin. conf. 144. Alex. conf. 43; vol. 3. Soc.
conf. 92. vol. 1. & conf. 50. vol. 3. Paris. conf. 21. nu. 16.
Gail. lib. 2. obser. 148. n. 4. Anton. Peregrinus in tract.
de fideicom. art. 27. n. 17. Quapropter feminā, etiam
a feudi successione per masculū remota, eo masculū
defundit, amplius non admittitur: quippe cum ius
feudū regulariter feminā a feudi penitus repellat,
tit. 1. §. hoc antem. 3. & tit. 8. §. filia vero, lib. 1. & tit. 50.
lib. 2. F. & latius-expositum supra ad q. 73. n. 1. & 74. & 75.

Ostava denique ratio patet ex tria illa iura regu-
la, quod dicat: quod t unumquādū ad naturam 24
famū facile revertatur, d. l. in tantum, 6. in princip. ff.
de divisi. ver. l. si unus, 27. §. pacius, ne peteves, veri
quoties enim, ubi Jafon, ff. de pati. l. hac consuſtūma,
& ibi gloss. super verb. resolvoit, dist. 52. Cum ergo feu-
dū natura ea sit, ut ad ejus successiōnē feminā non
admittatur: certe ad hanc naturam revertitur feudū,
si feminā per masculū femel a feudi successione repulsa
in perpetuum excūl maneat. Quia contra hancū
fame confutativū ad princ. tit. Inſit. de hæred. qua ab
intef. defor. n. 150. & seqq. HARP.

(c) Exclusa.) Et de ista quest. addē, atque vide in
collecta mea comm. opin. verb. feudū, n. 173. & plenius
in verbo, Femina, n. 18. cum multis seqq. GIACH.
(d) Quid sic.) Addē Burli. conf. 63. n. 18. lib. l. qui
hanc dicit communē, etiam si masculū in continentē
decēdat. GOVAN.

Lib. IV. §. Feudum, Quæſt. LXXXII. 313

QUÆSTIO LXXXII.

SUMMĀRIA.

E X C L A R O.

1 In feudi dignitatum an requiratur nova conceſſio.

Ex Additionibus.

1 In feudi dignitatum an, & quatenus locum habeat
succēſſo remīſſio.

2 Primogenitus in ſuccēſſione feudi regalis ceteris suis
fratribus prefertur.

3 Utrum nepos ex filio primogeniti patruo ſuo ſecundum
dignitatem in iure primogenitura preferti debet. Tum t quia
filius primogenitus vivo quoque patre, ius ſuum primogeni-
tis perfekte acquisitum habet: quippe cum illud fra-
tri uero, etiam vivente auctō patre, vendere, & cede-
re poſſit, ut diuīnum, & canonūcū ſecundū. Gen.
nu. 25. v. 31. can. quācū periculūfū, 8. cauf. q. 1.
Quod autem perfekte cujusque eſt, id ad fuos quoque
transmitit hæredes, ut qui in omne ius defuncti ſuc-
cedunt, l. hæred. 59. & l. hæreditas, 62. ff. de reg. iur.
Quocirca primogenitus filius ius ſuum primogeniture
per ſecundū ſum ſobolem tranſmittit: prefectum cum
illud (v. modo dicū) alii cedere poſſit: & id, quod
ſecundū eſt, ad hæredes etiam fit tranſmissible, arg.
l. ex pluribus, 24. ubi Bart. nat. 1. & alii ff. de ad-
ministr. & perit. tutor. Tum t item quia ſeudū femel 12
ſuprī alicui quantum, perferat in ea, quādū ſuc-
ceditor in illa ſuprē, & non de una ſuprē in aliam
deficit, tit. 8. de ſuccēſſo fratr. & tit. 50. de natura
ſuccēſſo, ſed. lib. 2. F. Tum t etiam quia ius ordinis, 13
& loco ſiliū natu maximū tributum fit deberet certe
nepoti, qui ſubducit de familiā patre, in locum, ordi-
nem, gradumque illius ita ſuccedit, quācū nūquā
vācū illi ſuicit, quācū ſum ſobolem tranſmittit:
prefectum cum illud (v. modo dicū) alii cedere poſſit: & id, quod
ſecundū eſt, ad hæredes etiam fit tranſmissible, arg.
l. ex pluribus, 24. ubi Bart. nat. 1. & alii ff. de ad-
ministr. & perit. tutor. Tum t item quia ſeudū femel 12
ſuprī alicui quantum, perferat in ea, quādū ſuc-
ceditor in illa ſuprē, & non de una ſuprē in aliam
deficit, tit. 8. de ſuccēſſo fratr. & tit. 50. de natura
ſuccēſſo, ſed. lib. 2. F. Tum t etiam quia ius ordinis, 13
& loco ſiliū natu maximū tributum fit deberet certe
nepoti, qui ſubducit de familiā patre, in locum, ordi-
nem, gradumque illius ita ſuccedit, quācū ſum ſobolem tranſmittit:
prefectum cum illud (v. modo dicū) alii cedere poſſit: & id, quod
ſecundū eſt, ad hæredes etiam fit tranſmissible, arg.
l. ex pluribus, 24. ubi Bart. nat. 1. & alii ff. de ad-
ministr. & perit. tutor. Tum t item quia ſeudū femel 12
ſuprī alicui quantum, perferat in ea, quādū ſuc-
ceditor in illa ſuprē, & non de una ſuprē in aliam
deficit, tit. 8. de ſuccēſſo fratr. & tit. 50. de natura
ſuccēſſo, ſed. lib. 2. F. Tum t etiam quia ius ordinis, 13
& loco ſiliū natu maximū tributum fit deberet certe
nepoti, qui ſubducit de familiā patre, in locum, ordi-
nem, gradumque illius ita ſuccedit, quācū ſum ſobolem tranſmittit:
prefectum cum illud (v. modo dicū) alii cedere poſſit: & id, quod
ſecundū eſt, ad hæredes etiam fit tranſmissible, arg.
l. ex pluribus, 24. ubi Bart. nat. 1. & alii ff. de ad-
ministr. & perit. tutor. Tum t item quia ſeudū femel 12
ſuprī alicui quantum, perferat in ea, quādū ſuc-
ceditor in illa ſuprē, & non de una ſuprē in aliam
deficit, tit. 8. de ſuccēſſo fratr. & tit. 50. de natura
ſuccēſſo, ſed. lib. 2. F. Tum t etiam quia ius ordinis, 13
& loco ſiliū natu maximū tributum fit deberet certe
nepoti, qui ſubducit de familiā patre, in locum, ordi-
nem, gradumque illius ita ſuccedit, quācū ſum ſobolem tranſmittit:
prefectum cum illud (v. modo dicū) alii cedere poſſit: & id, quod
ſecundū eſt, ad hæredes etiam fit tranſmissible, arg.
l. ex pluribus, 24. ubi Bart. nat. 1. & alii ff. de ad-
ministr. & perit. tutor. Tum t item quia ſeudū femel 12
ſuprī alicui quantum, perferat in ea, quādū ſuc-
ceditor in illa ſuprē, & non de una ſuprē in aliam
deficit, tit. 8. de ſuccēſſo fratr. & tit. 50. de natura
ſuccēſſo, ſed. lib. 2. F. Tum t etiam quia ius ordinis, 13
& loco ſiliū natu maximū tributum fit deberet certe
nepoti, qui ſubducit de familiā patre, in locum, ordi-
nem, gradumque illius ita ſuccedit, quācū ſum ſobolem tranſmittit:
prefectum cum illud (v. modo dicū) alii cedere poſſit: & id, quod
ſecundū eſt, ad hæredes etiam fit tranſmissible, arg.
l. ex pluribus, 24. ubi Bart. nat. 1. & alii ff. de ad-
ministr. & perit. tutor. Tum t item quia ſeudū femel 12
ſuprī alicui quantum, perferat in ea, quādū ſuc-
ceditor in illa ſuprē, & non de una ſuprē in aliam
deficit, tit. 8. de ſuccēſſo fratr. & tit. 50. de natura
ſuccēſſo, ſed. lib. 2. F. Tum t etiam quia ius ordinis, 13
& loco ſiliū natu maximū tributum fit deberet certe
nepoti, qui ſubducit de familiā patre, in locum, ordi-
nem, gradumque illius ita ſuccedit, quācū ſum ſobolem tranſmittit:
prefectum cum illud (v. modo dicū) alii cedere poſſit: & id, quod
ſecundū eſt, ad hæredes etiam fit tranſmissible, arg.
l. ex pluribus, 24. ubi Bart. nat. 1. & alii ff. de ad-
ministr. & perit. tutor. Tum t item quia ſeudū femel 12
ſuprī alicui quantum, perferat in ea, quādū ſuc-
ceditor in illa ſuprē, & non de una ſuprē in aliam
deficit, tit. 8. de ſuccēſſo fratr. & tit. 50. de natura
ſuccēſſo, ſed. lib. 2. F. Tum t etiam quia ius ordinis, 13
& loco ſiliū natu maximū tributum fit deberet certe
nepoti, qui ſubducit de familiā patre, in locum, ordi-
nem, gradumque illius ita ſuccedit, quācū ſum ſobolem tranſmittit:
prefectum cum illud (v. modo dicū) alii cedere poſſit: & id, quod
ſecundū eſt, ad hæredes etiam fit tranſmissible, arg.
l. ex pluribus, 24. ubi Bart. nat. 1. & alii ff. de ad-
ministr. & perit. tutor. Tum t item quia ſeudū femel 12
ſuprī alicui quantum, perferat in ea, quādū ſuc-
ceditor in illa ſuprē, & non de una ſuprē in aliam
deficit, tit. 8. de ſuccēſſo fratr. & tit. 50. de natura
ſuccēſſo, ſed. lib. 2. F. Tum t etiam quia ius ordinis, 13
& loco ſiliū natu maximū tributum fit deberet certe
nepoti, qui ſubducit de familiā patre, in locum, ordi-
nem, gradumque illius ita ſuccedit, quācū ſum ſobolem tranſmittit:
prefectum cum illud (v. modo dicū) alii cedere poſſit: & id, quod
ſecundū eſt, ad hæredes etiam fit tranſmissible, arg.
l. ex pluribus, 24. ubi Bart. nat. 1. & alii ff. de ad-
ministr. & perit. tutor. Tum t item quia ſeudū femel 12
ſuprī alicui quantum, perferat in ea, quādū ſuc-
ceditor in illa ſuprē, & non de una ſuprē in aliam
deficit, tit. 8. de ſuccēſſo fratr. & tit. 50. de natura
ſuccēſſo, ſed. lib. 2. F. Tum t etiam quia ius ordinis, 13
& loco ſiliū natu maximū tributum fit deberet certe
nepoti, qui ſubducit de familiā patre, in locum, ordi-
nem, gradumque illius ita ſuccedit, quācū ſum ſobolem tranſmittit:
prefectum cum illud (v. modo dicū) alii cedere poſſit: & id, quod
ſecundū eſt, ad hæredes etiam fit tranſmissible, arg.
l. ex pluribus, 24. ubi Bart. nat. 1. & alii ff. de ad-
ministr. & perit. tutor. Tum t item quia ſeudū femel 12
ſuprī alicui quantum, perferat in ea, quādū ſuc-
ceditor in illa ſuprē, & non de una ſuprē in aliam
deficit, tit. 8. de ſuccēſſo fratr. & tit. 50. de natura
ſuccēſſo, ſed. lib. 2. F. Tum t etiam quia ius ordinis, 13
& loco ſiliū natu maximū tributum fit deberet certe
nepoti, qui ſubducit de familiā patre, in locum, ordi-
nem, gradumque illius ita ſuccedit, quācū ſum ſobolem tranſmittit:
prefectum cum illud (v. modo dicū) alii cedere poſſit: & id, quod
ſecundū eſt, ad hæredes etiam fit tranſmissible, arg.
l. ex pluribus, 24. ubi Bart. nat. 1. & alii ff. de ad-
ministr. & perit. tutor. Tum t item quia ſeudū femel 12
ſuprī alicui quantum, perferat in ea, quādū ſuc-
ceditor in illa ſuprē, & non de una ſuprē in aliam
deficit, tit. 8. de ſuccēſſo fratr. & tit. 50. de natura
ſuccēſſo, ſed. lib. 2. F. Tum t etiam quia ius ordinis, 13
& loco ſiliū natu maximū tributum fit deberet certe
nepoti, qui ſubducit de familiā patre, in locum, ordi-
nem, gradumque illius ita ſuccedit, quācū ſum ſobolem tranſmittit:
prefectum cum illud (v. modo dicū) alii cedere poſſit: & id, quod
ſecundū eſt, ad hæredes etiam fit tranſmissible, arg.
l. ex pluribus, 24. ubi Bart. nat. 1. & alii ff. de ad-
ministr. & perit. tutor. Tum t item quia ſeudū femel 12
ſuprī alicui quantum, perferat in ea, quādū ſuc-
ceditor in illa ſuprē, & non de una ſuprē in aliam
deficit, tit. 8. de ſuccēſſo fratr. & tit. 50. de natura
ſuccēſſo, ſed. lib. 2. F. Tum t etiam quia ius ordinis, 13
& loco ſiliū natu maximū tributum fit deberet certe
nepoti, qui ſubducit de familiā patre, in locum, ordi-
nem, gradumque illius ita ſuccedit, quācū ſum ſobolem tranſmittit:
prefectum cum illud (v. modo dicū) alii cedere poſſit: & id, quod
ſecundū eſt, ad hæredes etiam fit tranſmissible, arg.
l. ex pluribus, 24. ubi Bart. nat. 1. & alii ff. de ad-
ministr. & perit. tutor. Tum t item quia ſeudū femel 12
ſuprī alicui quantum, perferat in ea, quādū ſuc-
ceditor in illa ſuprē, & non de una ſuprē in aliam
deficit, tit. 8. de ſuccēſſo fratr. & tit. 50. de natura
ſuccēſſo, ſed. lib. 2. F. Tum t etiam quia ius ordinis, 13
& loco ſiliū natu maximū tributum fit deberet certe
nepoti, qui ſubducit de familiā patre, in locum, ordi-
nem, gradumque illius ita ſuccedit, quācū ſum ſobolem tranſmittit:
prefectum cum illud (v. modo dicū) alii cedere poſſit: & id, quod
ſecundū eſt, ad hæredes etiam fit tranſmissible, arg.
l. ex pluribus, 24. ubi Bart. nat. 1. & alii ff. de ad-
ministr. & perit. tutor. Tum t item quia ſeudū femel 12
ſuprī alicui quantum, perferat in ea, quādū ſuc-
ceditor in illa ſuprē, & non de una ſuprē in aliam
deficit, tit. 8. de ſuccēſſo fratr. & tit. 50. de natura
ſuccēſſo, ſed. lib. 2. F. Tum t etiam quia ius ordinis, 13
& loco ſiliū natu maximū tributum fit deberet certe
nepoti, qui ſubducit de familiā patre, in locum, ordi-
nem, gradumque illius ita ſuccedit, quācū ſum ſobolem tranſmittit:
prefectum cum illud (v. modo dicū) alii cedere poſſit: & id, quod
ſecundū eſt, ad hæredes etiam fit tranſmissible, arg.
l. ex pluribus, 24. ubi Bart. nat. 1. & alii ff. de ad-
ministr. & perit. tutor. Tum t item quia ſeudū femel 12
ſuprī alicui quantum, perferat in ea, quādū ſuc-
ceditor in illa ſuprē, & non de una ſuprē in aliam
deficit, tit. 8. de ſuccēſſo fratr. & tit. 50. de natura
ſuccēſſo, ſed. lib. 2. F. Tum t etiam quia ius ordinis, 13
& loco ſiliū natu maximū tributum fit deberet certe
nepoti, qui ſubducit de familiā patre, in locum, ordi-
nem, gradumque illius ita ſuccedit, quācū ſum ſobolem tranſmittit:
prefectum cum illud (v. modo dicū) alii cedere poſſit: & id, quod
ſecundū eſt, ad hæredes etiam fit tranſmissible, arg.
l. ex pluribus, 24. ubi Bart. nat. 1. & alii ff. de ad-
ministr. & perit. tutor. Tum t item quia ſeudū femel 12
ſuprī alicui quantum, perferat in ea, quādū ſuc-
ceditor in illa ſuprē, & non de una ſuprē in aliam
deficit, tit. 8. de ſuccēſſo fratr. & tit. 50. de natura
ſuccēſſo, ſed. lib. 2. F. Tum t etiam quia ius ordinis, 13
& loco ſiliū natu maximū tributum fit deberet certe
nepoti, qui ſubducit de familiā patre, in locum, ordi-
nem, gradumque illius ita ſuccedit, quācū ſum ſobolem tranſmittit:
prefectum cum illud (v. modo dicū) alii cedere poſſit: & id, quod
ſecundū eſt, ad hæredes etiam fit tranſmissible, arg.
l. ex pluribus, 24. ubi Bart. nat. 1. & alii ff. de ad-
ministr. & perit. tutor. Tum t item quia ſeudū femel 12
ſuprī alicui quantum, perferat in ea, quādū ſuc-
ceditor in illa ſuprē, & non de una ſuprē in aliam
deficit, tit. 8. de ſuccēſſo fratr. & tit. 50. de natura
ſuccēſſo,

QUESTIO LXXXII.

SUMMARIUM.

EX CLARO.

1. *Filius naturalis an succedit in feudo.*
Et quid si sit legitimatus ad feudo.
2. *Et quid si talis legitimatus sit spurius.*
3. *Et quid si legitimatus factus sit a Comite Palatino.*
4. *Et quid si legitimatus per subsequens matrimonium.*
5. *Et quid si feendum receptionem sit pro se, & filius legitimus natus.*

EX ADDITIONIBUS.

1. *Filius naturales in feudis non succedunt.*
2. *Utrum naturales filii, per subsequens matrimonium legitimati, in feudis succedant.*
3. *Affirmantum opinionem approbat.*
4. *Quoies casus aliquis feudorum placitis non est expressae decisus, ejus decisio ex jure communis petenda est.*
5. *Accurata explanatio c. 1. §. naturales, si de feudo defuncti content, sit inter dom. & agnat. vaf. tit. 26. lib. 2. F.*
6. *Inipiis est de viventis hereditate sollicitum esse.*
7. *Qui legitimis fieri dicuntur.*
8. *Responso ad quorundam objectionem.*
9. *Compilatores juris feudalium hanc dubie cognitionem iuris Romanum habuerunt.*
10. *Iura canonica in usum prodierunt post consuetudines feudorum.*
11. *Quis eligendus Episcopus.*
12. *In dubio juris sermone que admittenda interpretatione.*
13. *Statuum loquens de legitime natis complectitur etiam per subsequens matrimonium legitimatos.*
14. *Et quid si feendum vasallo concedatur pro se, & filius legitimus natus.*

Filius naturalis non succedit in feudo etiam si legitimatus. Text. est expressus in cap. 1. §. naturales, si de feudo defuncti, &c. Sed quarto, quid si a Principe sit legitimatus explicite ad feudo? Respond. quod talis hene succedit in feudo, & excludit ceteros agnatos remotores. Et ita dixit glossa in d. §. naturales, in verb. Legitimi, quam dicit eis communiter approbat Par. consil. 1. numer. 76. lib. 2. Ruin. consil. 36. numer. 18. lib. 2. Curt. jun. consil. 136. numer. 1. & est magis communis opinio, ut attestatur Boer. decisi. 123. numer. 6. Curt. jun. consil. 167. numer. 28. illam etiam gl. dicit esse per omnes communiter approbatum Curt. junior de feudo, in 3. parte in materia successione descendentiis quæst. 17. in prime, subd. quod secundum Doct. communiter sufficit, quod Princeps legitimet in genere, ad successionem feudorum, licet non exprimat in specie, ad talia, & talia feuda.

Et nota, quod licet gl. in d. §. naturales, loquatur tantum de naturalibus simpliciter: tamen idem est etiam in spuriis, & in aliis illegitimis, secundum omnes, ut dicit Cuman. consil. 168. numer. 4. ubi etiam subdit, quod ita quotidie de facto scrinatur.

Et hec quidem conclusio de plano procedit, quando talis legitimatio est facta ab ipso Princeps, penes quem est plenitudo potestatis. Sed quid si facta sit a Comite Palatino habente privilegium legitimandi? Respond. quod idem est dicendum, mo-

do talis Comes habeat in privilegio expressam potestatem legitimandi ad feuda. Ita dicit Signor. consil. 220. numer. 4. & seq. & est communis opinio, ut dicit Par. in d. consil. 1. numer. 123. libr. 2. Molin. in consuetud. Par. feud. §. 8. gloss. 1. numer. 38.

Item querò, quid in eo, qui est legitimatus per subsequens matrimonium? Respond. quod isteunque (b) succedit in feudo. Ita tenet And. de Ifern. in d. §. naturales. Et ita communiter tenetur, ut dicit Alex. in l. ex facto, §. si quis rogatus, el. 1. numer. 18. in fin. ff. ad Trebell. quem referit Jas. in generaliter, §. cum autem, post num. 10. C. de inf. & subf. Hanc etiam esse communem coniunctionem attestatur Curt. jun. consil. 136. numer. 1. Dec. consil. 155. post num. 3. quem referit Par. consil. 13. numer. 44. & seqq. libr. 2. ubi etiam referit Socin. idem attestari consil. 3. numer. 2. libr. 3. quem tamen ego in libro meo non reperi, hoc attestantem, licet in eo. consil. numer. 6. videatur trahire cum hac opinione quam ego etiam sequor, quia hujusmodi legitimati sunt in omnibus reputantur legitimati.

Sed quid (c) si feendum sit receptum pro se, & filii legitimati natus, nunc quid talis legitimatus per subsequens matrimonium succedit in feudo? Respond. quod sic. Et ita tenet Abb. in cap. in toto, numer. 7. qui filii sunt legitimati, ubi etiam dicit, quod ita tenet communiter Doct. & est communis opinio, ut dicit Card. Alex. in d. c. tanta. Ripa in d. l. ex facto. §. si quis rogatus, el. 1. post num. 48. quia, ut dixi, aequaliter legitimati natus in omnibus, & per omnia.

ADDITIONES.

(a) *Naturalis.* Naturalis quis proprius dicatur, & quis in singulari, vide supra §. emphyteus, q. 30. atque in verb. naturales numer. 1. ubi declaratur. Item an fratres, feuda paterna, & hereditaria, iisque adjacentia, contra fratrem legitimatum, qui ad feendum se admitti petit, incapacitatem ejus opponere possit, & cum ut extraneum repellere? vide Menoch. in consil. 202. abi. plene, & pulchre. Item quod filius legitimatus etiam specialiter succedit non solum in bonis allodiumibus, sed etiam feudalibus, communis vide per Soc. consil. 3. numer. 9. vol. 3. & dixi in collect. mea commun. opin. in verb. filius, num. 81. GIACH.

Filius naturalis non succedit in feudo. I. Filios & naturales, etiam legitimatos, ad feundi successione non admitti, certi juris est feudalis, c. 1. §. naturales, Si de feudo defuncti contentum sit inter dom. & agnat. vaf. tit. 26. lib. 2. F. Secundum gratiam, quem dicit eis legitimatus, est inter filios, per subsequens matrimonium legitimatus, ut in alio loco, ita & in feudi, æque ac legitimati nati, succedant. Et licet nonnulli negantur, tanquam veritatem theorice magis contentaneam, sententiam defendere nuntiant, Sonsbeck. in Commentarij, ad ujus feudum part. 9. numer. 72. Vultejus lib. 1. de feud. c. 9. numer. 94. pag. 540. Nicilius dicit feud. 5. tit. 7. sub tit. D. & Gothofred. Anton. dicit feud. 5. th. 6. ad lit. C. vers. quid si per subsequens matrimonium, &c. affirmativum? tandem, ut in prædicta veritate, ita & in theoria verissima, confitimus votis, præter Claram hic nostrum numer. 4. & ab eo relatos, tenuit Jacobus de Belviso. Baldus. Proposit. Matt. de Afflit. Fridericus Schenck. Laudens. Alvaro. & alii in d. §. naturales. Holien. Jean. Andri. & Anton. de Buti. in c. lator. 5. exir. qui filii sunt legiti. Ripa in l. si unguan. 8. nu. 82. C. de reuocando donat. & in l. ex facto. 17. §. si quis rogatus 4. numer. 84. ff. ad SC. Trebellian. Schrader. in tractat. feudi. part. 7. c. 5. numer. 21. Borcholt. in Compensari. ad consuetud. feudi. c. 7. num. 48. Villalobos in th. commun. opin. lit. L. numer. 73. Gal. liber. 2. obser. 141. numer. 2. Soarez in theaur. recepi. sentent. lit. I. numer. 125. Franciscus Vivius lit. F. verb. filiusfamilias, vers. filii nati ex legitimo, &c. Rosenthal. in trattatu juris feudi. cap. 7. conel. 18. numer. 1. & 2. Olimman. ad lib. 3. disp. jur. civ. Gippanii, disp. 21. numer. 9. pag. 7.

Duaren.

LIB. IV. §. FEUDUM, QUÆST. LXXXII. 315

Duaren. de feud. c. 11. numer. 7. Schneidevyn. de feud. part. 6. numer. 13. Dn. Bocer. in tract. de jure succedit. in feud. c. 3. q. 2. Robertus dicit. 3. ad Inf. tit. 4. Heius ad princip. tit. Institut. de hereditatibus, que ab intest. defor. c. 5. numer. 158. Andr. Gerhardi Exercit. Iustini. decad. 11. in coronis. & Rudinger. lib. 1. var. 1. in jure feudi. lib. 1. c. 16. numer. 4. Atque secundum hanc communem sententiam quotidie practicari, canique confirmari sententia judicium, attestatur S. cent. 1. consil. 1. numer. 16. Eamque in Camera Imperii unanimi Affessorum suffragio recepta est, tradente Myntinger. cent. 5. obser. 42. Quin & candem in Consistorio Duum Saxoniae observari scribunt Schneidevynus d. p. 6. numer. 13. & Hartmannus Pistorius lib. 2. q. 41. numer. 4. Eiusque t̄ veritas primo inde efficerit: quod causus feudorum placitis non expresse decisis, ex jure communis fit explicandus, tit. 1. in fine princip. lib. 2. F. Sed juris communis dispositiones, legitimati per subsequens matrimonium quemadmodum admittuntur ad successione, ut licet ex d. tit. 1. vñ, alio dictaminatur jure Romano, & lib. 1. legum aucten Romanorum, item ibi, ut posse te legi scripta, lib. 2. F. Si ergo ab hac communis legislatione de liberorum per subsequens matrimonium legitimatorum successione conditores placitorum iudicium abhorrent: utrique nominatum, ac distete id alicubi testari sufficiunt: atque ita ille liberis aditum ad feudorum successione expresse precluissent. Atqui vero nullum hos liberos aditum ad feudorum successione expresse prohibuerunt. Itaque plane verisimile est: quod ita, dispositionem juris communis fecuti, etiam liberos, per matrimonium subsequens legitimatos, ad feudorum successione admittantur.

Præterea t̄ receptissimum afferitione nostram juvat haec quoque ratiocinatio: Conditores juris feudalium pro dubio explorantur, perspectumque habuerunt, quid legib. Romanis dispositum fuerit de successione liberorum, per subsequens matrimonium legitimatorum, ut licet ex d. tit. 1. vñ, alio dictaminatur jure Romano, & lib. 1. legum aucten Romanorum, item ibi, ut posse te legi scripta, lib. 2. F. Si ergo ab hac communis legislatione de liberorum per subsequens matrimonium legitimatorum successione conditores placitorum iudicium abhorrent: utrique nominatum, ac distete id alicubi testari sufficiunt: atque ita ille liberis aditum ad feudorum successione expresse precluissent. Atqui vero nullum hos liberos aditum ad feudorum successione expresse prohibuerunt. Itaque plane verisimile est: quod ita, dispositionem juris communis fecuti, etiam liberos, per matrimonium subsequens legitimatos, ad feudorum successione admittantur.

Præterea t̄ feudorum jura prodierunt in usum jura canonica: id quod vel inde manutinum sit, quod libro tertio Decretalem integrum tit. de jurea videlicet 24. c. in infus. Cum ergo ius canonicum legitimatorum per subsequens matrimonium liberos, in omnibus, & per omnia comparat liberi legitime naturales, intelligendus est de eis, quod pater vasallus decessit, & iam locus est successioni in feudum: id quod aruit etiam ibidem verbum presentis temporis, admittuntur. Si Feudista ibi loqueretur de futura in feudum successione, adeoque de tempore, quo vasallus pater adiacit superius est, intererat certe verbo futuri temporis, admittuntur.

Quia vero eo in loco Feudista agit de feudo jam de latto, & de praesenti in feudum successione: exaudientur quoque est de filii legitimatis, post delatum feudi successione facta. Unde causa addit hæc verba: licet pater fiant legitimati: id est, licet fiant legitimati, posteaquam caus existi, quo successione in feudum locus est, pater, post mortem parris vasallus. Ceterum cum mortuus pater vasallus ducere amplius uxorem concubinam suam, marrem liberorum natum, hisque eos per subsequens matrimonium legitimato, & quoque legitimatus est: omnino consequens est, textu dithi §. naturales, non de naturalibus filiis, per subsequens matrimonium legitimatum, sed de eumodi filiis, alio modo post mortem patris sui vasallus legitimatis, esse accipiendo. Quam interpretationem suadent & confirmant non parum illa verba: fiant legitimati. Pieri 7. t̄ namque legitimati dicuntur, qui per scriptum Principis, aut Pontificis Romani (siquidem, & hunc ius legitimandi liberos naturales fibi avogare, patet ex c. per venerabilem, 13. exir. qui filii sunt legitimati, & large stylo, post alios, docet Forsterus lib. 6. de successione, cap. 34. & D. Bocer. in tract. de rezalib. cap. 2. numer. 100. & seqq. legitimatum: quia singulare illi legitimatio actu id faltum agitur, ut immediate naturales legitimati fiant. Qui autem per subsequens legitimantur matrimonium, illi non legitimati sunt: sed ipso jure legitimati, ex alio quadam actu, nimirum contractu matrimonii, exsistunt, & Novell. 12. cap. 4. circa finem, ibi, proprii exigentes aique legitimati, & sequi, ut interpretetur eos textus etiam de filiis hoc modo legitimatis: maxime cum ius feuiale ex jure communis interpretationem capiat, d. tit. 1. lib. 2. F. quod communis ius hos legitimatos libero legitime natis liberi plenim comparat, ut supra numer. 4. & 10. offerunt; hanc profecto interpretationem recipere amplectique debemus.

Denique hæc & illa confert ratio: t̄ quod statutum loquens de legitime natis complectatur etiam per subsequens matrimonium legitimatos, ut tradidere Antonius de Butrio in c. per venerabilem, 13. col. 18. vers. quod dicitur, exir. qui filii sunt legitimati, & in d. cap. innov. 20. ubi etiam Joan. de Imola exir. de elect. Joan. Crotus in l. Gallus, 29. §. quid, si tantum, numer. 169. ff. de liber. & postulum, hereditate, infor. Cfr. in l. fin. C. de his, qui veni. etat. imperat. Campig. in tractat. de doce 1. parte 5. partis primi. q. 59. Decius in d. c. cum in cunctis, 7. numer. 25. exir. de elect. & conf. 15. Partius consil. 13. numer. 40. vol. 2. exsicte referens Forsterus d. lib. 6. de successione, cap. 29. numer. 4. Ergo & ius feuiale, de legitime natis libera verba faciens, liberos quoque subsequens matrimonio legitimatos comprehendit. Itas, simileque rationes pro affirmante sententia nostra diligenter annotavit D. Colleger. Bocer. claus. 5. disp. 18. p. 7. ad lib. D. edit. 2. & præallegato Tractat. de jure succedit. in feud. c. 3. q. 2. ubi

Jul. Clari. Sentent. Pract. Civil. Tom. I.

Dd 2

